

1405 gna, quod lacus, in quibus est Benacus omnium, qui in Italia sunt, amœnissimus, quod & aquarum salubrium plures habet scaturigines, quas balneorum usum præstitisse olim iccirco affirmare ausim, quia aquæ ipsæ calidæ sunt, & quod ad hunc diem vestigia murorum quædam circa aquas cernuntur, quæ id quod vulgus tenet, manifeste arguunt: quid situs ipse? Nihil certe eo formosius, nihil visu suavius: nulla prudentissimi pictoris manus tam blandum locum, tam amœnum effinxit unquam. Nam quum tota fere urbs æquo solo recumbat, sitque tam ad meridiem quam ad ortum & occasum brumalem conversa, ad septentrionem tellus illi leniter affurgit, cujus iuga brevi mollique ambitu circumducta, theatralem pene formam exprimunt: vallis leniter reducta, quæ in medio est, vineta habet & pomaria amœnissima, quæ procul spectantibus ita blande arrident, ut spectantium animos (quod multis evenisse constat) subita & inopinata læticia velut ruina quadam repente obruant. In summo clivo duæ nobilissimæ arces, quarum una Athesi extremam valem placido cursu riganti pene incubat; altera eminentiore loco & quasi vallis supercilio sedens, subjecta urbis mœnia despectat, ac longe lateque in circumpadanos campos totamque fere Cisalpinam Galliam pandit prospectum. Plures ad hæc nobilissimi pontes fluvio impositi, amphitheatrum media urbe assurgens, veteres arcus ac mille alia antiquitatum vestigia, quæ vetustam urbis opulentiam plane demonstrant. Sunt hæc quæ dixi omnino magna, sed quod sequitur, longe majus. Habuit ab initio ea civitas præstantium virorum quasi seminarium quoddam: ut in omni fere doctrinarum genere tam claros semper illa viros tulerit, quam quævis alia clarissimos. Hæc omnia, quum nota essent Venetis, adhuc magis perspicuam fecere victoriam. Urbem igitur confestim magno firmant præsidio, mittuntque eo Petrum Arimundum Præfectum, Prætorem vero Rubrium Marinum.

Sed dum hæc circa Veronam geruntur, Galeacius, Patavino agro præda, incendio, & populationibus vastato, ple-